

[Augsburg], 12. August 1552

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 159r.
Steinmann Nr. 660.

S. P. D. Literae tuae 6 Augusti datae, pridie iduum eiusdem mensis redditae mihi sunt. ante illas accepi prolixas 23 Iulij, et alteras, quibus priorum argumentum repetebatur, 27 Iulij. ad quarum vtrasque per Petrum vestratem, quem Legkopfium appellant, et meo et domini nomine respondi, quas te, nisi cerebrosus ille tabellarius perierit aut in malam rem abierit, paulo post datas istas proximas accepisse puto. Literas autem tuas ad dominum meum datas ego non vidi, neque is mihi significauit quicquam ad se istis de rebus esse scriptum. Illud tantum responderi iussit: se 500 aureos in triennium tibi suppeditaturum, ac dedicationem Ciceronianorum commentariorum se non repudiare: modò praefatio antequam edatur, ad se mittatur: in qua (si subsidij sui mentionem facturus sis) commodius aliquid commemorare posse videaris, quam in libri tergo, vt in Ziglerianis conceptionibus. Pecuniam autem cum proximo tabellario a suis procuratoribus te accepturum esse. Haec fere sunt superioris epistolae capita: quam si accepisti, bene est, sin minus: etiam haec ἀνακεφαλαίωσις vice epistolae tibi fuerit. Atque vtinam potius pecuniam acceperis: quae tametsi certa omnino est, tamen vereor ne mora tibi sit molesta. neque ego rem maturare possum absente octauum iam d domino, et diutius fortassis abfuturo. Sed vtut est, si qua maturandae atque accelerandae pecuniae ratio in mentem mihi venerit, eam summo studio et fide prosequar. idque tibi de me polliceri debes. Voluntatem igitur meam boni consules, si facultas defuerit, fortunae ignoscet, quam nec ipse placare possum, quo minus subinde me hinc atque inde vellicet. Isocratem sine annotationibus excudi velim, sed graeca cum latinis coniungi, cum opus ne sic quidem magnum futurum esset, valde vellem. Sin id res tuae non patientur, nudam conuersionem in octauo, vt vocatis, litera tolerab[ili] excudi gratum et ipsum erit. Sed si meliora essent tempora, omnino te et orarem et hortarer, vt cum latinis graeca coniungeres, idque et studiosis vtile, et tibi fructuosum, et honorificum mihi iudicarem. Nunc autem Mercurius noster armorum strepitu perterritus, quid sibi promittere debeat, dubito. Deum vero opt[imum] Max[imum] precor vt calamitatibus belli periculosiss[imi] propulsatis, pacem et tranquillitatem nobis restituat, teque fortuna, et ingenio et doctrina et laboribus tuis digna beet. Vale. Pridie iduum Augusti natalis mei, quibus 36 aetatis annum si expleuero, vix ad proximas sequentis anni me peruenturum spero. 1552.

Hiero[nymus] W[olfius] T[uus].